

EMIL ZÁTOPEK

Emil Zátopek se narodil 19. září 1922 jako šesté dítě v chudé kopřivnické rodině. V 16 letech začal navštěvovat Baťovu Školu mladých mužů ve Zlíně. Jednou ho trenér vybídl, aby se účastnil běhu městem. Emilovi se moc nechtělo, na start ale nastoupil.

Po tomto závodě začal Emil trénovat se zlínskými atlety. Běhal závody od 800 do 3 000 metrů, ale vítězství nepřicházela. Po dvou letech přišel na to, že v tréninku bude nejlépe spoléhat sám na sebe.

V roce 1945 se stal Emil vojákem z povolání. Výcvik bral jako trénink a po jeho skončení si ještě dával do těla. Jeho výkony šly nahoru a v roce 1946 odjel poprvé do zahraničí, na mistrovství Evropy, kde startoval v běhu na 5 000 metrů.

Emil věděl, že chce-li vyhrávat, musí dřít, ale s rozumem. Trénoval tak, že mnohokrát a co nejrychleji běhal kratší úseky; získával tak rychlostní vytrvalost, trénoval několik hodin denně, sedm dní v týdnu a za každého počasí.

EMIL ZÁTOPEK

V roce 1948 se v Londýně konaly první poválečné olympijské hry, bez účasti Německa a Japonska. Emil tam běžel podruhé v životě závod na 10 000 metrů a zvítězil; na 5 000 metrů doběhl druhý, metr za Belgičanem Reiffem.

Po londýnské olympiádě se Emil Zátopek oženil. Za ženu si vzal Danu Ingrovou, narozenou ve stejný den i rok jako on. Z Dany Zátopkové po jeho boku vyrostla oštěpařka světové úrovně.

Zátopkův způsob běhu se od představ trenérů, jak má vypadat ideální běžecký styl, dost lišil. Emil při běhu otáčel hlavou a výraz jeho obličeje svědčil o urputnosti a vynaložené námaze.

Ve skvělých výkonech pokračoval. Světový rekord překonal poprvé v červnu 1949. Na mistrovství Evropy v roce 1950 zvítězil v závodech na 5 000 i 10 000 metrů, v roce 1951 jako první člověk uběhl za hodinu více než 20 kilometrů.

EMIL ZÁTOPEK

Před olympiádou v Helsinkách se Emil dověděl, že jeho kamarád, mílař Stanislav Jungwirth, na hry nepojede. Důvod: jeho otec byl politickým vězněm. Emil funkcionářům pohrozil a ti povolili.

V Helsinkách se Zátopek stal hrdinou olympiády. Vyhrál běh na 10 000 i 5 000 metrů. Zvítězil i v maratonu, ačkoli ho běžel poprvé v životě. Vyhrát tyto tři disciplíny na jedné olympiádě se od té doby nikomu nepodařilo.

Po Emilově vítězství v závodě na 5 000 metrů, dodnes považovaném za jeden z nejdramatičtějších, nastoupila k hodu oštěpem Dana Zátopková. Hned prvním hodem přehodila hranici 50 metrů a zvítězila.

Po helsinské olympiádě Emil Zátopek zlepšil světový rekord na 5 000 metrů, třikrát na 10 000 metrů, dvakrát na 20 000 a 25 000 metrů, také v hodinovce. Na olympijských hrách v Melbourne v roce 1956 běžel pouze maraton a doběhl šestý.

Po melbournské olympiádě chtěl s atletikou skončit. Španělé ho ale pozvali na přespolní běh do San Sebastianu a Emil účast přislíbil. V lednu 1958 pak doběhl svůj poslední vítězný závod.

Po skončení sportovní činnosti pracoval na ministerstvu obrany. V období pražského jara proslul jako propagátor reformního hnutí, často se účastnil různých akcí. Za to byl v roce 1969 vyloučen z KSČ a vyhozen z armády.

Našel až místo pomocného dělníka u stavební geologie. V roce 1975 mu Výbor pro fair play při UNESCO udělil cenu jako prvnímu československému sportovci. Od roku 1976 do důchodu Zátopek pracoval v dokumentačním středisku Československého svazu tělesné výchovy.

Emil Zátopek byl vyhlášen naším nejlepším atletem a nejlepším olympionikem. Zemřel v 78 letech. Jeho největší soupeř, Francouz Mimoun, zvaný Zátopkův stín, prohlásil: „Neodešel mi kamarád, ale bratr.“